

[Aase Olesen.]

anden form at fremskynde den samlede alkoholdebat, som vi har trængt til i mange år. Jeg skal ikke her tage stilling til, om det er en kommission, eller det er en forespørgsels- eller en redegørelsesdebat, vi har brug for, og hvad der vil være mest hensigtsmæssigt, men det må udvalgsarbejdet vise. Jeg håber på en velvillig ministers bistand i det arbejde.

Jeg vil slutte med at opfordre kristeligt folkeparti til at forlade forbudspolitikken og deltage i arbejdet med at finde frem til en tidssvarende alkoholpolitik, der kan indpasses i det danske samfund og dets forbrugsmønster.

Hagen Hagensen (KF):

Misbrug af enhver art er naturligvis noget, der skal søges rettet op på; det gælder da ikke mindst for alkoholmisbrug og i ganske særlig grad, når det er unge, det drejer sig om. Men jeg tror ikke på, at man ved at forbyde det ene eller det andet kommer et fjed videre. Det er oplysning, der skal til, det er påvirkning — i anden grad end den, man måske taler om i forbindelse med disse forslag. Jeg tror som sagt ikke på, at man når noget som helst af det, man ønsker, ved at fortælle: det må du ikke. Man skaffer sig tingene alligevel.

Om reklameforbudet i øvrigt dette, at jeg tror ikke, det gør noget som helst i henseende til at udvide forbruget. Det kan fordele det om på andre mærker og sorter, og jeg tror da for øvrigt, at der i tidens løb har været en tendens til netop gennem reklame, at der måske bliver brugt flere varer af knap så stærk karakter, idet folks forbrugsvaner er blevet anderledes.

Men det er op til den enkelte efter oplysning, og uden at andre skal tage vare derpå, at tage ansvar for sig selv — og derved også for andre — for den skade, der kan ske derved.

Jeg kan kort og godt i øvrigt henvise til, hvad mit partis ordfører, fru Annelise Gotfredsen, sagde, da forslagene senest var til behandling her i tinget.

Jeg holder meget af en bitter en gang imellem, og der er en udmærket bitter, hvor der står på halsen: „Pro uso non abuso“ — til brug, men ikke til misbrug. Jeg vil gerne slutte med at sige dette fra denne talerstol.

Kunne de samme ord gælde ikke mindst i henseende til genfremsættelser.

Ebba Strange (SF):

Jeg blive nødt til at slutte mig til den almindelige forbløffelse over, at man genfremsætter to forslag, der er blevet så kraftigt afvist med ikke engang ét års mellemrum, for det samme folketing. Jeg synes altså også, det er at spille vores tid, og samtidig vil jeg godt sige, at jeg synes, det er at spille vores tid på et område, hvor problemerne er meget mere alvorlige, end de kommer til udtryk i de her to forslag. Jeg er forbløffet over det, hvis kristeligt folkeparti virkelig tror, at de kan løse noget som helst med hensyn til alkoholmisbrug blandt unge ved at fremsætte de her to forslag.

Jeg er glad for, at fru Mette Madsen foreslog, at vi skulle tage en alkoholdebat, for jeg synes, det er blevet et meget alvorligt problem med alkoholen blandt de unge. Vi har jo i socialudvalget en gang om året en debat om vores narkoproblemer, og det er da rimeligt, at vi har det, men der er jo sket det, at hvor vi troede, at hashproblemet ville blive vældig stort blandt de unge år-gange, har det vist sig, at det er ikke blevet det store problem, men derimod er alkoholmisbruget altså vokset. Vi kan få en meget udmærket diskussion om, hvordan det kan være, at det er gået på den måde. Den skal jeg ikke fordybe mig i i dag. Jeg synes altså, der er noget konstruktivt i fru Mette Madsens forslag, men det her synes jeg altså er at gøre grin med os og at tage vores tid.

For mig at se er der ikke sket noget i Danmark i de 8 måneder, der er gået, siden vi sidst behandlede forslaget, der får mig til at ændre ved de taler, mit partis daværende ordfører, hr. Poul Dam, holdt, og jeg skal derfor henvise til det, hr. Poul Dam sagde den 17. april 1975.

Det eneste, jeg vil gentage, er, at det her, det er et pædagogisk problem, det er et socialt problem, det er et problem, som handler om, hvordan mennesker har det med hinanden i dette land, hvordan unge har det med voksne, med deres forældre, med deres lærere, med de mennesker, de omgås i det hele taget, og det løses ikke gennem forbud.

Jeg skal lige sige som den sidste bemærkning, at jeg ville da meget gerne være med til at se på hele vores reklamepolitik i dette